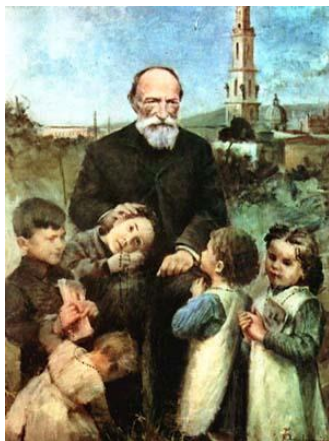

Z HISTORII RÓŻAŃCA

Rozważając rozwój modlitwy różańcowej trzeba też wspomnieć niezwykłego apostoła tej modlitwy jakim był bł. Bartłomiej Longo. Urodzony w 1841 roku we Włoszech wzrastał w pobożnej rodzinie. Jego matka uczyła go już w dzieciństwie modlitwy różańcowej. Gdy rozpoczął studia prawnicze w Neapolu jego wiara uległa załamaniu po wpływie wykładowców i studentów, którzy wyśmiewali wszystko, co się wiązało z Kościołem, a masoneria rozszerzała swoje wpływy. Przyjął ich poglądy i przez półtorej roku praktykował obrzędy będące małpowaniem sakramentów. Zajmował się też okultyzmem. Doprowadziło go to do skrajnej obłądki.

Gdy pewnego dnia zdawało mu się, że słyszy błagalny głos zmarłego ojca, który nawoływał go do powrotu do Boga, poprosił o pomoc przyjaciela rodziny, profesora Vincenza Pepego. Długie rozmowy z nim przekonały go do opuszczenia sekty. Zaczął interesować się teologią, odbył spowiedź i odzyskał równowagę duchową. Wstąpił do trzeciego zakonu dominikańskiego.

Misja w Pompejach

Będąc w Pompejach i przeżywając trudne chwile usłyszał w sercu słowa: „Ten, kto propaguje mój różaniec, będzie zbawiony.” Te słowa oświeciły jego duszę. Pozostał w tej wiosce. Oddał się budowie kościoła dla jej mieszkańców. Założył czasopismo „Różaniec i Nowe Pompeje”, które po dziś dzień jest drukowane i rozprowadzane na całym świecie. Z czasem niewielki kościół wyrósł na potężne sanktuarium Matki Bożej Różańcowej. Bł. Bartłomiej napisał wiele modlitewników, nowenn, rozważań, szerzył przekazaną w objawieniu Matki Bożej Nowennę Pompejańską. W suplice do Królowej Różańca Świętego uczył: „Różaniec jest równocześnie medytacją i

prośbą. Wytrwałe błaganie zanoszone do Matki Bożej opiera się na ufności, że macierzyńskie wstawiennictwo wszystko może uzyskać od Serca Syna”.

Nigdy nie rozstawał się z różańcem. Jedna z osób, która go widziała, opisała to takimi słowami: „Widziałem go często z rozpostartymi ramionami i oczami utkwiony w niebo lub w obraz naszej Matki Bożej, całkowicie bez świadomości tego, co się działo wokół niego. Zapytany, czy widział Matkę Bożą, odpowiadał: «Tak, ale nie taką, jaka jest w Niebie»”. Podejmował też wiele inicjatyw charytatywnych.

Beatyfikacja

26 października 1980 roku Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał jego beatyfikacji. W homilii papież powiedział: „Bartolo Longo, fundator sławnego sanktuarium w Pompei, dokąd z głęboką pobożnością udałem się przed rokiem; jest apostołem Różańca; człowiek świecki, który żył całkowicie swoim obowiązkiem kościelnym. Bartolo Longo był narzędziem Opatrzności dla obrony i wyznawania wiary chrześcijańskiej oraz dla uwielbienia Najświętszej Maryi w bolesnym okresie sceptycyzmu i antyklerykalizmu.

Wszystkim znane jest jego długie życie, przepojone prostą i bohaterską wiarą oraz pełne sugestywnych epizodów, w czasie którego powstał i rozwinął się cud Pompei. Rozpoczynając od pokornej katechezy dla mieszkańców Valle di Pompei i odmawiania Różańca przed sławnym obrazem Madonny, aż do erekcji wspaniałego sanktuarium i do założenia dzieł miłosierdzia dla synów i córek więźniów, Bartolo Longo prowadził dalej z nieustraszoną odwagą wielkie dzieło, które jeszcze dzisiaj wprawia nas w zdumienie i podziw [...].

Z Różańcem w ręku mówi on również do nas, chrześcijan końca XX wieku: «Ożyw swoją ufność w Najświętszej Dziewicy Różańcowej... Winieneś mieć wiarę Hioba!... Święta Matko uwielbiona, w Tobie składam wszelkie moje strapienie, wszelką nadzieję, wszelką ufność!»”.

MIESIĘCZNIK „RÓŻANIEC”

„W Tobie jest światło” to przewodni temat listopadowego numeru miesięcznika „Różaniec”. W kim jest to światło i co to za światło? Odpowiedzi znajdziemy w rozważaniach nad życiem i śmiercią Ks. Wojciecha Przybylskiego w artykule „Do zobaczenia!”. Za nami uroczystość Wszystkich Świętych, wówczas najczęściej przypominamy sobie, że nasi bliscy, którzy odeszli przed nami, żyją w mieście zwanym niebem, gdzie światło nigdy nie gaśnie. Tak potężne, wieczne światło, musi pochodzić od Boga. Wiara nie mieszka w ciemności. Ksiądz Wojciech przypomina nam, że z tego świata

nic nie zabierzemy oprócz miłości, bo nawet okruczeństwo miłości nie jest przez Boga zapomniane, a Bóg nagradza tylko za miłość. Zbyt często chodzimy z głowami pochylonymi w dół, zbyt rzadko unosimy je w stronę nieba.

Ponadto, w listopadowym Różańcu, zamieszczono bardzo interesującą rozmowę z siostrą Kingą Szczurek ze Zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyścowych. Zwraca ona uwagę na zmieniającą się obyczajowość związaną z odchodzeniem naszych bliskich, dla których śmierć coraz częściej staje się tematem tabu. Jedną z przyczyn tej przemiany jest postępująca sekularyzacja. Człowiek żyje tu i teraz, dlatego wypiera ze swojej świadomości myśli o starości, o śmierci i czekającej go kiedyś odpowiedzialności. Kierując się w życiu jedynie osobistymi upodobaniami, ryzykujemy zbyt wiele, bo aż utratę życia wiecznego. Wstydliwie chowamy „sprawy ostateczne”, banalizuje się śmierć w grach komputerowych, w fabułach filmowych, w Halloweenowych żartach, które jednak nie zagłuszają prawdy o przechodzeniu przez ciemność, by wkraczając w nowe życie, zobaczyć więcej, zobaczyć światło Boga.

**Papieska intencja na
grudzień:
„Za osoby
niepełnosprawne”**

Módlmy się, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność.

Aktualnie omawiany numer Różańca, pomoże nam również w zgłębieniu wiedzy religijnej na temat prawdy wiary w obcowanie świętych. W tym celu warto zapoznać się z artykułem o. dra Ignacego Rogusza OCist pt. „Wierzę w świętych obcowanie,” w którym uświadamia wierzącym, że odejście bliskiej osoby jest pogłębieniem wiary w Boga, bo przecież w Bogu żyją ci, którzy przed nami opuszczają ten świat. Zezchciejmy zatem sięgnąć, po tak wartościowe czasopismo formujące człowieka wiary.

Teresa Lelek

TROSKA O MISJE

Warto się zastanowić czy bł. Paulina Jaricot założyłaby „Dzieło Rozkrzewiania Wiary”, gdyby nie ukształtowała się w niej wrażliwość niesienia pomocy ludziom w odległych krajach misyjnych. Stało się to, gdyż od wczesnego dzieciństwa zarówno rodzice jak i jej opiekunka dużo opowiadali jej o misjach oraz potrzebach misjonarzy. Niech będzie to dla nas zachętą, aby mówić innym o misjach, szczególnie dzieciom i młodzieży, aby ukierunkować i rozwijać ich entuzjazm budując tą wrażliwość.

Może w tym pomóc np. udział w Misyjnych Adwentowych Rekolekcjach dla Dzieci i Młodzieży, których tegoroczny temat brzmi: „Jezus jest Drogą, Prawdą i Życiem”. Uczestnicy będą zastanawiać się jak odnaleźć Boga w każdym wymiarze swojego życia, jak dostrzec go we wszystkim i w każdym. <https://misje.diecezja.pl/aktualnosci/adwent-z-misjami/>.

Inną inicjatywą, o której wato wspomnieć naszym znajomym nastolatkom jest Młodzieżowy Wolontariat Misyjny PDRW, <https://misio.org.pl/mlodziejowy-wolontariat-misyjny-pdrw/>, który jest jedną ze ścieżek programu Młodzi dla Misji. Program ten powstał w 2016 roku, aby zaangażować w misyjną działalność Kościoła uczniów szkół ponadpodstawowych. Każde spotkanie formacyjne opiera się o trzy fundamentalne hasła: FORMACJA, WSPÓŁPRACA i MISJE, które przekładają się na CHCĘ POZNAĆ I UWIERZYĆ (czas formacji, zdobywania wiedzy i umiejętności), CHCĘ WSPÓŁPRACOWAĆ (praktyczna pomoc na terenie szkoły lub parafii oraz przygotowanie do takich działań) oraz CHCĘ GŁOSIĆ (konkretne działanie na rzecz misji i misjonarzy).

Inspiracją podjęcia dzieł misyjnych jest również życie tarnowskiego misjonarza ks. Jana Czuby, który 25 lat temu został zamordowany przez rebelianta będąc na misji w Loulombo (Republika Konga). Chęć podzielenia się swoim świadectwem i nagłośnieniem tej historii, skłoniła salezjanina, ks. Romana Sikonia, do nakręcenia filmu pt. „Tata z Małopolski”. Twórcom udało się dotrzeć do odbudowanej misji w Loulombo i porozmawiać z osobami, które osobiście znały ks. Jana Czubę, a nawet były świadkami jego śmierci. Warto zobaczyć chociaż zwiastun filmu: <https://www.youtube.com/watch?v=Cmg8-efkZBQ>.

Anna Włodarczyk

KONGRES EUCHARYSTYCZNY

W liście pasterskim na pierwszą niedzielę Adwentu 2023 roku arcybiskup Marek Jędraszewski zapowiada Kongres Eucharystyczny, który będzie w naszej Archidiecezji trwał od 28 marca do 15 czerwca 2024 roku. Píše, że „w tym Adwencie rozpoczynamy duchowe przygotowania zarówno do Świąt Bożego Narodzenia, jak i do Kongresu Eucharystycznego”. Jego hasłem będą słowa Pana Jezusa „Jestem z wami” (por. Mt 28, 20).

Pamiętajmy o tej intencji także w przeżywaniu Jerycha Różańcowego.

„Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków.
Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec.